

LACIUTAT D'OLOT

SETMANARI D'INFORMACIÓ CATALANISTA - REPUBLICÀ

**25 pessetes
abonarem**

pel seu vell aparell fotogràfic, de
qualsevol marca, en comprar-nos un
KODAK FENIX F 6. 3., ptes. 110

Serradell P. República, 4
Telèfon, 43

ANY V - NUM. 162

OLOT, 18 DE JULIOL DEL 1936

PREU 15 CENTIMS

La claredat de Josep Maria Planes

Quan tots els bons catalans ploràvem la mort dels malaguanyats germans Badia, l'il·lustre periodista Josep Maria Planes començà des de les planes de «La Publicitat» una campanya perseverant que s'ha guanyat les simpaties de les persones clarividents. Josep Maria Planes combat el terrorisme amb una valentia inigualable, amb una sagacitat meravellosa i amb un patriotisme exemplar. Els articles de Josep Maria Planes es llegeixen àvidament i es comenten amb fervoros elogis.

Què ha dit Josep Maria Planes? Res d'extraordinari, allò mateix que molts pensaven i no gosaven dir, el que alguns deien només a casa seva, altres al cafè o en ple carrer si voleu, però en converses particulars, en veu baixa, perquè no s'haurien atrevit a dir-ho públicament i menys a escriure-ho. Josep Maria Planes ha estat un veritable intèrpret de l'opinió, que s'ha vist admirablement compresa a través dels seus brillants articles. Planes ha estat un model de claredat i de patriotisme. Ha afirmat —quan la posició més còmoda era callar— que calia acabar amb el pistolisme, amb els assassinats premeditats i executats alevosament, amb el malestar que posaria fi a la República i a l'Autonomia. El poble no vol crims ni atemptats. El Front d'Esquerres de Catalunya no està disposat a presentar vileses. Els indesitjables al·ludits per Josep Maria Planes han tractat d'obligar-lo a emmudir, mentre les organitzacions de patriotes catalans s'apressen a solidaritzar-se amb el defensor estrenu de Catalunya, de la República, de la democràcia i de la llibertat. La Federació de Joventuts d'Acció Catalana Republicana s'ha adherit a la campanya iniciada i sostinguda per Planes, s'hi adherí també el nostre Casal Català i són una immensitat els catalans que l'elogien un dia darrera l'altre.

Pel triomf de l'obrisme cal guarir les nafres que Josep Maria Planes posa al descobert. El ter-

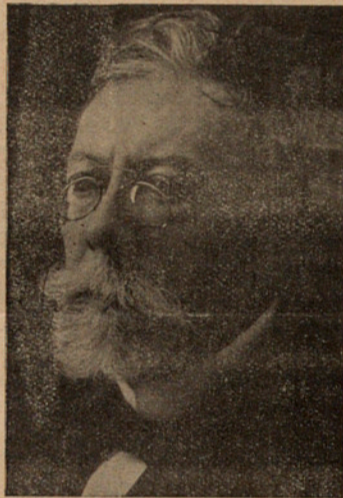
rorisme no surt a la defensa de res confessable, de cap ideal polític o social. Els ideals de justícia social tenen els seus defensors en els homes i programes dels partits

republicans d'abans del 14 d'abril. Parlamentant es pot arribar a alguna conclusió; es pot arribar i s'arriba a l'obtenció de concessions. A trets no. Les divergències de

patrons i obrers tindran una solució normal seguint els postulats del Front Popular. Les diferències entre els partits per humanitat no poden degenerar en canibalisme. Si altres terres perden el seny salvem almenys Catalunya.

Els professionals de la violència, sovint a sou, constitueixen la millor via d'entrada del microbi feixista. Que ho pensin bé els que tenen horror al feixisme. El pistolisme blanc i negre són una mateixa cosa. Deia molt bé Rovira i Virgili, parlant d'aquest cas, que els extrems es toquen. Passar de l'anarquia al feixisme o del feixisme a l'anarquia no és cap dificultat gran. Vol un esforç enormement superior saber obtenir i sobretot saber conservar governs democràtics. Els tindrem i perduraran si l'assistència ciutadana es manifesta de manera inequívoca en pro de campanyes nobles i generoses com la de Josep Maria Planes, el periodista que fa de la seva tribuna quotidiana un far orientador, que es val amb la mateixa traça de la serietat que de la ironia, que tracta amb igual cert els temes greus i els frívols.

En el dotzè aniversari

Avui fa dotze anys que moria a Barcelona Angel Guimerà. LA CIUTAT D'OLOT ve a retre l'annual homenatge a la seva memòria.

EL CANT DE LA RAÇA

*Al breçol de la Pàtria
s'hi troba un nou infant
Els avis tots moriren;
la raça va endavant.
El sol vermell apunta;
la lluna es va apagant.
La mare, vetlla i fila,
el breçol engronçant
—Bim bam, bim bam—*

Amb veu que surt de l'ànima

[—cantant.

*«Oh fill de mes entranyes,
els pits tinc abundants.
Ta terra serà teva
que a tu no et mataran.
Sos hèroes i sos màrtirs
fins morts s'aixecaran.
Jo filo la bandera
els dits mullats en sang.»*

—Bim bam, bim bam—

Ja sento la bandera espetegant.

*La mare breça i canta,
ei nin la va escoltant.
«Minaires vinga ferro
que el dia ja va entrant.»
La forja ja s'arbora
i el mall va repicant.
Les eines de la guerra
amb quin delit que es fan!
—Bim bam, bim bam—*

I a l'entorn les espurnes van saltant.

*La lluna sembla morta
al front dels musulmans.
El nin, les mans enlaire,
amb la mare cantant.
Rebaten les campanes
per muntanyes i plans;
les armes espeteguen,
fins les dones s'hi fan.
—Pim pam, pim pam.*

*I el sol ja és nostre en mig del cel
[triomfant.*

Del Moment

Rètols

Ha causat molt mala impressió la desafortunada reconstrucció d'un anunci, situat en lloc molt cèntric, pel fet de semblar destinat a assabentar l'existència d'un determinat establiment als dignes ciutadans de Cuenca.

Es lamentable que aquest anunci vingui a trencar la tònica seguida en la retolació dels establiments de la ciutat. Pel bon nom de la mateixa, esperem que no hi tindrà cap imitador.

«La venerable» i el cinema

Dissabte passat la patum se les havia contra l'empresa del Teatre, per la projecció de films immorals. Volem remarcar l'èxit d'aquesta diatriba: ahir va ésser projectat Casanova, el galant aventurer.